

Sygn. akt II Ca 221/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 18 lutego 2016 roku

sygn. akt I C 2614/15

oddala apelację.

SSO Janusz Roszewski

Dnia 20 września 2016 roku

Sygnatura akt II Ca 221/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił powództwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko T. P. o zapłatę kwoty 1747,20 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł powód.

Sąd Okręgowy oddalając apelację zważył, co następuje.

Podstawę prawną wyroku w zakresie prawa materialnego stanowił art.3 ust.1 i 2 pkt 1 oraz 5 pkt 13 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. 2012.126.715) w zw. z art. 6 k.c.

Dochodzona pozwem kwota dotyczy żądanego przez powoda zwrotu udzielonej pozwanemu pożyczki. Dowód zawarcia umowy w myśl art. 6 k.c. obciążał powoda. W postępowaniu zmierzającym do ustalenia faktów sprawy należy uwzględnić rozkład ciężaru dowodu. W znaczeniu formalnym (procesowym) wskazuje on podmioty, które powinny przejawiać inicjatywę w zbieraniu dowodów i wykazywaniu twierdzeń. W znaczeniu materialnoprawnym określa on, kto ponosi ujemne konsekwencje tego, że istnienie doniesłego dla rozstrzygnięcia sprawy faktu nie zostało w toku

postępowania sądowego udowodnione. Jeżeli więc ktoś powołuje się przed sądem na pewien fakt, z którym prawo wiąże jakieś korzystne dla niego konsekwencje prawne, a fakt ten nie zostanie udowodniony, wówczas przegra sprawę, czyli jego roszczenie nie zostanie przez sąd uwzględnione (por. Z. Radwański, Prawo cywilne – część ogólna, Warszawa 2005, s. 64-65).

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia i wywody Sądu Rejonowego. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że pozwany potwierdził rejestrację i zgodził się na umowę pożyczki o numerze (...) i uiścił na r-k V..pl opłatę rejestracyjną w kwocie 0,1 zł. Z dowodu przelewu wynika natomiast, że wprowadził cedent w dniu 1.04.2014r. przelewał na r-k pozwanego, kwotę 1000 zł, lecz jak zasadnie to eksponuje Sąd Rejonowy, z wykonania innej umowy pożyczki o numerze (...), która nie jest przedmiotem sporu.

W tym przypadku powód nie udowodnił swoich twierdzeń o nabyciu względem pozwanego wierzytelności cedenta. Twierdzenia powoda w apelacji, o „przejściowym charakterze” numeru zawartej umowy pożyczki, stanowi wobec braku stosownych postanowień w umowie stron czy w ogólnych warunkach, wyłącznie polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu.

Powód nie wykazał przytoczonych w pozwie okoliczności faktycznych, z których wywodzi dochodzone roszczenie, dalsze zarzuty naruszenia art. 7 prawa bankowego czy art. 339 §1 k.p.c., wobec uzasadnionych wątpliwości co do twierdzeń zawartych w pozwie, są również chybione.

Ponadto podstawę wyroku stanowiły art. 385 k.p.c., i art. 505¹⁰ k.p.c., który nakazuje sądowi rozpoznać apelację w składzie jednego sędziego.

Zgodnie zaś z art. 505¹³ §2 k.p.c., jeżeli Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego uzasadnienie powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

SSO Janusz Roszewski